У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 — Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 237. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 23-го ГРУДНЯ 1971 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK THURSDAY, DECEMBE 23, 1971 No. 237. VOL. LXXVIII.

Христос Рождається! — Славіте Його!

Новим генеральним секретарем ОН буде Курт Вальдгайм з Австрії

Об'єднані Нації. — Рада Безпеки Об'єднаних Націй обрала 21 грудня на нового генерального секретаря Об'єднаних Націй австрійського дипломата 57-річного Курта Вальдгайма. В голосуванні 11 голосів було „за", 1 „проти" і три „стрималися", між ними також Комуністичний Китай. Зміна позиції Комуністичного Китаю, який раніше голосував „проти", себто проголошував своє „вето" проти тієї кандидатури, вможливила вибір Вальдгайма. Хоч два інші кандидати — фінець Макс Якобзон і аргентинець Карльос Ортіз де Розас — отримували також достатню для вибору їх кількість голосів, проте їх вибір блькувало совєтське „вето". ЗСА воліли б мати за генерального секретаря ОН фінського дипломата Макса Якобзона, як більш енергійного і динамічного, але власне це була причина, що СССР був „проти". Курт Вальдгайм належить до правої австрійської Народної партії, але соціялістичний уряд Бруна Крейске палко підтримував ту кандидатуру. Генеральна Асамблея мусить ще формально перевести його вибір. Це буде четвертий з черги генеральний секретар Об'єднаних Націй. Його попередниками були Тригве Лі з Норвегії, Даґ Гаммершилд із Швеції і У Тант із Бірми.

У новоствореній бенґальській державі ще нема ладу

Калькутта. — У новопосталій Бенґальській державі, Банґля Деш, що її покищо визнала тільки одна Індія, зразу виявилися загрозливі для її існування внутрішні розбіжності: сильно озброєні повстансько-партизанські частини не хочуть повинуватися екзильному урядові, який тому все ще перебуває на індійській території в Калькуті, а між самими партизанами є дві ворогуючі групи, правіша і лівіша. Індійська армія старається не втручатись до тих внутрішньо-бенґальських суперечок, дармащо наказ індійського командувача проти самосудів над коляборантами з пакістанським військом не знайшов загального послуху і тут і там бенґальські самостійники вбивають на вулицях та по домах своїх противників. Потребу перебування покищо у Східньому Пакістані індійського війська зрозуміли члени Ради Безпеки Об'єднаних Націй: у вівторок вночі 21 ц. м. Рада Безпеки ОН прийняла резолюцію, яка поручає збереження між Індією і Пакістаном тривкого перемир'я та відкликання військ із зайнятих ними чужих земель „як тільки це виявиться практично корисне". За ту резолюцію голосувало 13 членських держав, ніхто не був „проти" і тільки дві держави стримались від голосування, а саме Совєти і Польща. Обидва уряди — Індії і Пакістану — погодилися на таку резолюцію. — Тим часом у Пакістані новий президент Зульфікар Алі Бутто заявив, що [illegible] перевезе лідера бенґальських патріотів Шейха Маїбура Рахмана, арештованого 25 березня ц. р. і перевезеного тоді до Західнього Пакістану, з в'язниці „до місця, що буде подобати більше на хатній арешт". Він вперше виявив в'язницю, де перебуває Рахман. Припускають, що Бутто звільнить Рахмана, чи пак що звільнення Рахмана буде одною з точок порозуміння між Індією і Пакістаном в їхніх переговорах. Зульфікар Алі Бутто призначив на свого заступника недавнього прем'єра, бенґальця 78-літнього Нуреля Аміна, який проте ледви чи матиме якусь владу.

Солженіцин взяв участь у похороні поета А. Твардовського у Москві

Москва. — Засуджуваний совєтським режимом видатний письменник Александер Солженіцин, лавреат Нобеля з ділянки літератури, який від років тримається осторонь і не показується на публічних місцях, взяв участь у похороні видатного російського поета і донедавнього редактора журналу „Новий Мір", Александра Твардовського, який в минулу суботу помер у Москві на 61 році життя. Твардовський був тим, який переконав був Хрущова, щоб надрукувати у журналі „Новий Мір" твір Солженіцина „Один день в житті Івана Денисовича", де гостро затавровано жорстоку ситему совєтських концтаборів за Сталіна. Але нагінка збоку режимових підлабузників - письменників примусила Твардовського відійти з становища редактора названого журналу. Проте він залишився членом Спілки письменників і в минулому місяці надали йому „орден Леніна". У похоронних промовах прославлювано Твардовського як „ленінського письменника", але промовчано, що він підтримував ліберальніший підхід до творців культури. У тому похороні на цвинтарі Новодєвіче, де спочиває й Нікіта Хрущов, взяли участь однаково „ортодоксійні" московські письменники, як і такі речники ліберальної течії, як поет Андрей Вознесенський, письменник Віктор Некрасов та біолог Жорез Медведєв. Солженіцин демонстраційно перехрестився і поцілував неріжчика перед закриттям домовини і спущенням її до гробу.

Гречко хворий у шпиталі

Бейрут. — Совєтський військовий міністер маршал Андрей Гречко захворів важкою інфлюенцою після свого приїзду до столиці Іраку Багдаду і перебуває там у шпиталі. Тому виріксяя раніше заплянованої подорожі до Сирії і Сомалії. Стан здоров'я Гречка буцімто покращав і його мають перевезти до Москви.

УСІМ НАШИМ ЧЛЕНАМ, ЧИТАЧАМ І СПІВРОБІТНИКАМ ТА ВСІМ НАШИМ ГРОМАДЯНАМ І СПІВГРОМАДЯНАМ, ЯКІ ВІДЗНАЧАЮТЬ РІЗДВО ХРИСТОВЕ ЗА НОВИМ КАЛЕНДАРНИМ СТИЛЕМ, БАЖАЄМО ЩАСЛИВИХ І РАДІСНИХ СВЯТ!

*УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
і В-ВО „СВОБОДА"*

„ТРІЄ ЦАРІ" — Малюнок М. Михалевича, В-во Т. Варана

„СЛАВА ВО ВИШНІХ БОГУ..."

СОБОРНЕ РІЗДВЯНЕ ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ІЄРАРХІЇ

Високопреподобним і Всечесним Отцям Духовним, Преподобним Ченцям і Черницям та всім вірним Братам і Сестрам Помісної Української Католицької Церкви — мир у Господі і наше архиєрейське благословення!

Христос раждається! Славіте Єго!

У світлий Празник Христового Рождества кожний віруючий християнин все наново переживає незглибиму тайну безконечної Божої любови до людей. Бог Предвічний народився, зійшов з небес на землю, воплотився з Духа Святого і Марії Діви і стався чоловіком, нашого ради спасіння. Таїнство Божої любови й Божого милосердя так наглядно об'явилось в убогім вертепі. Зразу тільки деякі вибрані довідалися про народження Божої Дитинки, але з часом те Сонце Правди освітило своїм теплим промінням щораз ширші круги бідного, гріхами придавленого, людства й радістю несказаною наповнило людські серця. У святу, різдвяну ніч співаємо ту пісню радости, що її колись співав у видінні пророк Ісаія, коли Бог об'явив йому прихід Спасителя світу: „З нами Бог, розумійте, народи, і покоряйтеся, бо з нами Бог. Могутні, покоряйтеся, бо з нами Бог. Люди, що жили у тьмі, побачили світло велике, бо з нами Бог".

Празник Христового Рождества для нас усіх є святом тої християнської радости, тихої, чистої і покірної, що нею радіють убогі духом, терплячі переслідувані, голодні і спрагнені справедливости, бо всемогучий і предвічний Бог нам народився, прийшов із небес, щоб спасти людський ввесь, лежить у яслах як мала Дитина, що своїми маленькими рученятами немов хоче обняти всіх і потішити всіх. Ціла вселенна радіє такою незвичайною подією, Воплоченого Бога й дари приносить Божому гостеві. Небо приносить Йому звізду, земля вертеп дарує, пастирі чудо проповідують, мудреці дари приносять, ангельські хори пісню співають: „Слава во вишніх Богу, і на землі мир, в людях благовоління".

Радіють люди, бо відчувають цю дійсність, що сам Бог приходить до нас у цей світлий празник, простягає до нас свої руки, кличе нас усіх до себе й нічого від нас не бажає, як тільки того, щоб ми щораз краще його пізнали й гарячіше його полюбили, бо пізнання Бога й любов Бога є найпевнішою запорукою нашого вічного щастя. Колись пізніше та Божа Дитина скаже виразно у своїй молитві до Небесного Отця так, щоб усі чули й запам'ятали: „Оце є вічне життя: пізнати Тебе одинокого правдивого Бога і того, що Ти післав Його, Ісуса Христа" (Іван 17, 3). Тож радісно святкують празник Христового Рождества всі народи світу, а вже в особливий спосіб святкує цей Празник наш український нарід, у своїй недолі.

Вже понад тисячу років світить на українській землі світло Божої істини й не згасає той світильник світлий, що його засвітив вперше Ап. Андрей Первозванний, піддержали далі Папи св. Климент і Мартин і серед наляглої в часі мандрівки народів пітьми роз'яснила наша блаженна Княгиня Ольга й передала той світильник в руки внука свого, рівноапостольського Великого Князя нашого Володимира, щоб він, прогнавши зовсім темряву ідолопоклонства, просвітив увесь нарід свій світлом Євангелії Христової. Просвічений Христовою правдою наш український нарід перетривав завжди щасливо дні смутку і горя, що чергувалися з днями радости і підйому упродовж цілої нашої історії. Той великий наш князь Володимир прийняв від Східної Церкви літургічні обряди й священні передання та у свідомості свого становища не тільки стояв твердо в єдності з католицькою Церквою, а й пильно дбав про приязні взаємини між Апостольським Престолом і своєю державою. А наслідники Володимира навіть тоді, коли відомий в історії церковний роздор відірвав Царгород від Риму, далі приймали з належними почестями Послів від Римських Вселенських Архиєреїв і були в братерських взаєминах з католицькими спільнотами европейського Заходу. З тою священною традицією виступав і наш Київський митрополит Ісидор на Вселенському Соборі у Фльоренції, а по нім ще кріпко тримався тієї традиції і наш Київський митрополит Григорій, висвячений в Римі 1458 року патріярхом Григорієм Маммасом. По Григорію і деякі наступники його намагалися відсвіжити єдність з римською Церквою, та лихі обставини не давали явно-славно оту єдність виявляти. Про ті історичні лиха і про гірке положення нашої Церкви й народу згадують виразно навіть некатолицькі історики, коли говорять про великі події Берестейського, а відтак Ужгородського З'єдинення, що були виявами віднови єдности української Церкви з Апостольським Престолом.

Цьогорічний празник Христового Рождества, любі Браття і Сестри, сходиться з ювілейними святкуваннями річниць відновлення з'єдинення з Вселенською Церквою бо минає саме 375 років від тої хвилини, коли Папа Климент VIII Апостольською Конституцією „Великий Господь і хвален вельми" проголосив на радість цілого світу вістку про щасливу подію в житті Церкви на Україні. Цю подію потвердив торжественно Собор наших Владик в Бересті, в місяці жовтні 1596 року, а запечатав її мученицькою кров'ю своєю св. священомученик Йосафат, пресвітлий святістю життя і апостольською ревністю, непоборний речник католицької єдности.

Серед печалі великої і болю серця доводиться нам усім, і в Рідному Краю і тут на чужині, святкувати ці ювілейні дні в таких оплаканих умовах, бо багато ще лиха діється на нашій землі, а також серед нашої скитальщини по всьому світу. На нашій батьківщині знайшлись і такі, що в нерозумі своєму кажуть: „Немає Бога". Багато вовків в овечій скірі увійшли в Христову кошару, щоб звести праведних на манівці. Вони то фізичним, то моральним примусом, без ніякого страху перед Божими законами й людським правопорядком, нарушили на українській землі вірність нашого народу Христовій Церкві та Римським Вселенським Архиєреям, що з волі Христа виконують найвищу владу в цілій Вселенській Церкві. А від деякого часу вороги католицької Церкви й тут на чужині намагаються підірвати в нашому народі пошану й любов Христового Намісника на землі й до св. Апостольського Престолу в Римі. Підо впливом ворожої завзятої пропаганди фальшивих підозрінь про неприхильність Апостольського Престола для наших змагань, почала подекуди слабнути віра й довір'я до св. Апостольського Престола. Идуть в забуття ті великі добродійства, що їх зазнали вже перші творці Берестейського З'єднення, Київський митрополит Михайло Рагоза й увесь український єпископат, а зокрема ті два владики, Іпатій Потій і Кирило Терлецький, що від імені цілої української Ієрархії склали визнання католицької віри і послуху Вселенському Вселенському Архиєреєві. Забуваються і ті сльози, що їх проливав Папа Григорій ХУІ, коли в своїй промові 12 листопада 1839 року п'ятнував перед цілим світом знищення нашої Церкви на Підляшші й у тих північних єпархіях, що попали під владу царів. Вже тільки деколи згадується в нас про вияви тієї голосної в цілому світі оборони, що їх ми зазнали за Вселенського Архиєрейства Папи Пія XII не тільки в двох його славних Енцикліках, нашій Церкві присвячених, але в численних його промовах і зверненнях. Це ж Святий Отець, Папа Пій XII, з болем серця прийняв письмо від нашого Духовенства й вірних України, що жалувались перед Добрим Отцем на тяжку недолю, в якій опинилась наша Церква по ув'язненні всіх Владик. Це ув'язнення і переслідування влада оправдувала немов би наша українська католицька Церква провинилась політичною протидержавною діяльністю. Але Святий Отець Папа Пій XII знав добре, яка є правдива причина, бо спосіб оправдання з боку державної влади не є перший в історії. Вже багато разів, і в різних краях світу, для оправдання переслідування обвинувачувано католиків, наче б то вони діяли на шкоду держави. Колись також так обвинувачували вороги самого Божественного Спасителя нашого перед римським Намісником, кажучи: „Ми найшли, що цей ворохобить наш нарід і каже, що не треба давати цісареві данину".

А ми, Браття і Сестри, стараймося надолужити вірним і пильним зберіганням Божих і церковних заповідей Господеві за ті всі беззаконня, якими сплямлена тепер українська земля. На теперішнє лихоліття, що його спричинила ненависть і брак любови найліпший лік — це любов Бога й любов ближнього. Любов один до одного і лю-

(Закінчення на стор. 3-ій)

З НАМИ БОГ!

*Озорена щастям, уквітчена миром,
Чи буде такою мандрівка нова? —
Стояти за Правду й боротися щиро
Бажаю за Рідного Краю права!*

*Симфонія ніжна і пісня нетлінна,
Чи доля це наша у Році Новім? —
Змагатись я буду, щоб доля промінна
Воскресла й вітала над Краєм моїм!*

*І віра крицева й прозора надія —
Героїв до славних ведуть перемог . . .
І Волю відстояти — наша це мрія;
Ми йдемо вперед, бо ж із нами є Бог!*

Олекса ГАРВУЗЮК

Президент Ніксон і прем'єр Гіт закінчили переговори на Бермудах

Гамілтон, Бермуда. — У вівторок 21 грудня президент Ричард Ніксон і прем'єр Великої Британії Едвард Гіт закінчили тут 9-тигодинні інтенсивні переговори, що відбувалися в дусі найкращого порозуміння й партнерства. Вони однозгідно вирішили, за винятком деяких питань тактики, що обидві країни будуть тісно співпрацювати для зміцнення Атлянтійського оборонного союзу - НАТО. У спільному комюніке вони оголосили, що НАТО залишається надалі головною оборонною силою вільного світу та що в справах НАТО обидві країни будуть постійно взаємно консультуватись, без огляду на те, що кожна може провадити свою закордонну політику. Англійський прем'єр був розчарований деякими потягненнями американського Уряду, зокрема тим, що його не було поінформовано про заплановану подорож президента Ніксона до комуністичного Китаю та про деякі економічні заходи ЗСА. Але й ці непорозуміння було усунено під час останніх розмов. Після закінчення дводенних переговорів президент Ніксон повернувся з Бермудських островів до Вашингтону.

В Арґентині застрайкували 70 000 лікарів, фармацевтів і дентистів, виявляючи тим своє невдоволення байдужістю уряду до справи охорони здоров'я. Хоча лікарі страйкують, однак, у шпиталях приймають хворих, коли потрібна негайна допомога.

Інавґурація Академічного року на УКУ

Рим. — Згідно з повідомленням „Вістей з Риму", в середу 8 грудня ц.р. відбулася інавґурація Академічного року 1971/1972 на Українському Католицькому Університеті св. Климента Папи, з нагоди його свята. Започатковано цю урочистість Архиєрейською Службою Божою, що її відправив Верховний Архиєпископ і Кардинал Йосиф Сліпий в сослуженні оо. професорів. Програму Академії виповнили: пісня „Под Твою милость" Д. Бортнянського, що її відспівав Хор Української Папської Семінарії під диригентурою о. Івана Дацька, звідомлення Ректора за академічний рік 1970/71, пісня „Ой, зійшла зоря" у виконанні вище названого хору і доповідь декана богословського факультету о. проф. д-ра М. Марусина про „Перебування архиєп. Кирила Терлецького і єп. Іпатія Потія в Римі 1595 р.". Закінчено академію піснею „Боже, Великий, Єдиний" М. Лисенка.

Українські історики візьмуть участь у з'їзді Американської Історичної Асоціяції

Ню Йорк. — В рамках щорічної конвенції Американської Історичної Асоціяції, яка буде відбуватися тут в днях 29-30 грудня ц.р., візьмуть участь також українські історики, члени НТШ й Українського Історичного Товариства, яке проведе в цих днях також свою окрему програму панелів і доповідей. В середу 29 грудня о год. 12.15 у Нюйоркському Гілтон Готелі відбудеться спільний полуденок учасників конвенції АІА та УІТ і цього ж дня проф. Б. Боцюрків виголосить доповідь на тему „Інтелектуальний опір в Україні". Цього ж самого дня о год. 6.30 веч. відбудеться в цьому ж готелі панель УІТ на теми „Роля „Українського Історика" в розвитку української історичної науки", „Україна в сучасній американській історіографії" та „УІТ і завдання українських істориків і дослідників суспільних наук". В панелі візьмуть участь: М. Антонович, Б. Боцюрків, Л. Винар, І. Витанович, С. Горак, Т. Гунчак, М. Ждан, І. Каменецький, О. Домбровський, Т. Мацьків і Я. Падох. Модератором буде Л. Винар. В четвер 30 грудня о год. 1.15 по пол. в залі ч. 524-26 цього ж готелю відбудеться з рамени НТШ панель, на якому із доповіддю на тему „Націоналізм у східній Европі" виступить проф. В. Гуцул.

„СВОБОДА" У РІЗДВЯНОМУ ЧАСІ

Як минулими роками, так і цього року „Свобода" і її англомовний „Український Тижневик" відзначать рокове Свято Різдва Христового за новим і старим календарними стилями. З уваги на ці Свята, як і Новий Рік, „Свобода" не появиться з датами суботи 25-го грудня і суботи 1-го січня та п'ятниці 7-го січня. Видання англомовного „Українського Тижневика" буде на один день приспішене, а щоденник на передодні цих свят появиться в подвійному об'ємі та в святочному оформленні.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65 ¢

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вічна Правда

Добігає вже дві тисячі років з того часу, як „ серед бидляти" в убогій стаєнці у Вифлеємі „Бог предвічний народився, прийшов днесь із небес, щоб спасти люд свій ввесь". Від Великої Містерії тієї ночі до сьогодні неймовірні зміни зайшли в світі. Поставали й зникали імперії, народжувались і вмирали нерони, які густо зросили землю кров'ю та засіяли трупом визнавців Вифлеємської Істини, щоб її заперечити. Майже в кожному з двадцятьох сторіч, якщо не в кожному із двох сот десятиріч, що минули від народження Христа, ставались події, які — здавалося — завершують розвиток людства. І все це — за словами поета „йде і минає і краю немає", бо все це — людське. Не проминає тільки Велика Правда, що об'явилась у Вифлеємі 1971 рік тому. Бо вона Божа і вічна.

Не треба заглядати до історії, бо кожний з нас із власного життя та переживань міг би сказати про ту безконечну доброту і благодать, що нам приніс народжений у Вифлеємі Божий Син, спасенну вартість віри в Його Правду. Недавно ми мали нагоду познайомитись із твердженням одного із наших земляків, колишнього комсомольця - безбожника, а тепер ревного визнавця Христа і діяльного члена своєї Церкви, який описує своє — як він каже — чудесне навернення під час останньої війни. Шукаючи з іншими людьми захисту від бомб, йому підсвідомо вихопився з грудей оклик: „Боже, рятуй!" Це — тільки один із мільйонів випадків, коли людина в тривозі інстинктово звертається до Бога, і вже сама думка про Творця неба і землі приносить їй полегшу.

Важливо, щоб ми пам'ятали про Бога і звертались до Нього не тільки в тривозі, але й в безпеці, не тільки в нещасті, але й в щасті. Важливо, щоб ми завжди і всюди „ішли за Христом", як до цього закликають нас наші душпастирі і проповідники, щоб ми завжди не тільки пам'ятали, але й жили тією вічною Правдою, що нам її об'явив народжений у Вифлеємі Бог.

Цього й бажаємо всім нашим братам і співгромадянам, усьому нашому народові та всім людям на землі з нагоди цьогорічних свят Різдва Христового, без уваги на те, хто коли, за яким календарним стилем і як його святкує.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ — СЛАВІТЕ ЙОГО!

Дипломатія Ніксона

Серія розмов президента Ніксона з головами і прем'єрами різних держав пригадує найперше, що Ричард Ніксон, надзвичайно зручний тактик на внутрішньому американському ґрунті, здавна найбільше цікавився закордонною політикою. Тому за найперше своє діло, як тільки став президентом, уважав він поліпшити відносини між ЗСА і Францією і тому відбув подорож до Парижу, до кол. президента де Голля. Він викував „доктрину Ніксона" у відношенні до азійсько - африканських континентів, а подорож до Пекіну була придумана в його нарадах з Генрі Кіссінджером, покищо все це з туманними цілями. Зате ясною й незаперечною правдою є те, що державний секретар Вілліям Роджерс і проф. Генрі Кіссінджер є тільки його співробітниками, але закордонною політикою насправді керує сам Президент.

Тому і низка зустрічей Президента впродовж грудня ц. р. і початку січня 1972 р. стоїть і стоятиме під знаком персональної дипломатії Ніксона. Канадійського прем'єра П'єра Елліота Трудо він заспокоїв, що ЗСА не хочуть бачити Канади, як свою економічну колонію. Зараз наступного дня з бразилійським президентом Еміліо Медісі нараджувався про економіку латинської Америки і тамошні комуністичні впливи. З французьким президентом Жоржем Помпіду договорився щодо девальвації доляра та ревальвації франка і при цій нагоді, бувши на португальських Азорах, порозумівся з прем'єром Португалії Марсельо Каетано щодо залишення там американської військової бази. У розмовах з британським прем'єром Едвардом Гітом і західньонімецьким канцлером Віллі Брандтом головними темами розмов мусять бути економічно й політично об'єднана Західня Европа та проєкт Москви у справі конференції безпеки. Найтруднішою буде розмова з японським прем'єром Ейсаку Сато: про торгівлю, валюту, безпеку на Далекому Сході, „співіснування" з Пекіном, але й загрозу з його сторони . . .

Подорожі до Пекіну і Москви — це теж персональна дипломатія Ніксона. Індійсько - пакістанська війна і поразка ЗСА в ОН, де СССР спаралізував американську резолюцію, підкреслили важливість несподіваних змін у широкому світі і динаміку совєтського імперіялізму. Тому добре, що Ніксон стежить за подіями у світі, бо він, при всіх заявах про мир, знає про московську загрозу.

Гр. Домашовець

„СПОЧАТКУ БУЛО СЛОВО"

„Спочатку було Слово, і Слово було з Богом, і Слово було — Бог. Воно було спочатку з Богом. Усе через Нього постало, і без Нього не постало нічого, що було створене".

Так подає ці слова на початку своєї Євангелії апостол Іван, найближчий учень Христа. День народження Ісуса Христа не є лише традицією, святкуванням Різдвяних Свят — це об'явлення Бога в людському тілі, щоб заговорив Він безпосередньо до людей людською мовою. І до народження Христа на землі було Слово (мова), але люди не розуміли, що мова — це Божий дар.

Далі в цьому розділі Євангелії сказано: „Воно в світі було, і світ через Нього настав, але світ (люди) не пізнав Його".

Постає питання: чи протягом минулих двох тисяч років пізнали й оцінили люди, що Христос, Слово-Бог? Відносини людські, як людини до людини й народів до народів, говорять, що ні. Слово - мова, як дар Божий, яким наділив Бог людей, але вони не всилі порозумітися мовою без бою, без помсти, — хапаються за холодну й пальну зброю.

Панівні державні Церкви у слов'янських народів довгими віками погорджували даром Божим — народними мовами, послуговуючись чужими мовами, старими й пережилими, яких працюючий нарід, робітник і селянин, не розумів. Дяка Богові — і це проминуло. Ми сьогодні свідки, що наша українська мова стала нарівні з усіми передовими мовами світу.

Горе тому народові, що цурається своєї рідної мови, як дару Божого. Біблія говорить, що Німрод свого часу хотів був запанувати над усіми людьми, хотів, щоб була одна мова. Але так не сталося. Бог мав і має Свої пляни. Кожен нарід є Його творчістю. І кожен нарід має свою рідну мову, свої обичаї і свою історію. Мова дана людині на те, щоб порозумівались між собою і допомагати одне одному у творчій праці. Без мови люди нічого не могли б творити. Мова дана людині на те, щоб нею прославляти Бога й поширювати добро, правду й справедливість. Доказом того, що подає початкова історія Апостольської Церкви, як Слово — Бог, в часі П'ятидесятниці, дало змогу апостолам проповідувати, і ті, що слухали слова, казали: „Як же це, що ми чуємо нашу власну мову, в якій ми народились!" (Дії. Ап. 2:8).

Біблія нам говорить, що Всемогутній Творець промовляв у давнині через пророків до ізраїльського народу, щоб він не загинув. Той самий Бог — Слово промовляв і до інших народів.

Найбільший із наших народних пророків це Тарас Шевченко. Хоч він походив із бідної, невільничо - панщизняної родини, але говорив в імені Божого Духа: „Я на сторожі коло їх поставлю СЛОВО! Дійсно, це рідне, понижене й зневажуване лихими людьми слово — українська мова, що зберігалося під солом'яною стріхою тисячами років, — пробудило український нарід від мертвого сну, яким запаморочили його чужі верховоди. Ми сьогодні, як ніякий інший слов'янський нарід, маємо чотири переклади Біблії на нашу відвічну народну мову.

Як виглядало наше життя й наша мова вісімдесят років тому? Ось що каже у своїх споминах М. Ковалевський: „Тільки в Галичині й Буковині до 1914 року українство поступово вбивалося в силу, і ми під російським пресом (тисненням) з надією позирали на Захід. Неписьменні, несвідомі робітники й селяни стояли в той час поза національним життям. Ще й до сьогодні ця несвідомість не вивітріла з української душі".

Шевченків „К о б з а р" справив величезний вплив на людей, защепив любов до рідної мови. Буковинець С. Воробкевич про рідну мову висловив таку правду:

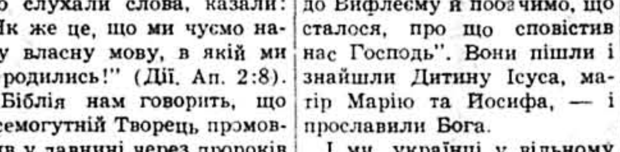
Мово рідна, слово рідне,
хто вас забуває,
Той у грудях не серденько,
тільки камінь має...

Володимир Самійленко говорить, що мова рідна — це дорогоцінний діямант, затоптаний на українській дорозі.

„Спочатку було Слово!" Слово - мова є даром Божим. Мовою людина прославляє Бога, — молитвою і співом. Так навчали апостоли, учні Христа Того вічного Слова: „Хто між вами тяжко страждає? Нехай молиться! Чи радіє? Нехай співає пісні хвали Господеві" (Як. 5:13). Як же ж людина могла б прославляти Бога, коли б не мала виразної, зрозумілої і ясної мови? Апостол Павло каже: „У Церкві я волію промовити п'ять слів розумом моїм, щоб інших навчати, ніж десять тисяч слів невідомою мовою".

„Слава Богу в Небі, на землі мир, а в людях добра воля!" Цей спів і слова ангела на вифлеємських полонинах були цілком ясні й зрозумілі для пастухів овечих отар. Вони по вислуханні цієї радісної новини сказали один до одного: „Ходім до Вифлеєму й побачимо, що сталося, про що сповістив нас Господь". Вони пішли і знайшли Дитину Ісуса, матір Марію та Йосифа, — і прославили Бога.

І ми, українці у вільному світі, цінімо і шануймо нашу рідну мову, як дорогоцінний дар, даний нам Самим Богом, бо Він є початком відвічного СЛОВА!

В. С-ко

ДЕЩО ПРО БЕНҐЛА ДЕШ

В гарячих дискусіях довкола індійсько - пакістанського збройного зудару ніхто не пригадує Клемента Еттлі, прем'єра англійського уряду, який в 1947 р. у процесі деколонізації Великобританії засіяв в Індії зерна, що з них пізніше поставали конфлікти - війни між Індустаном і Пакістаном, включно з останнім, який привернув до себе увагу світу.

Нефортунний поділ Індії за релігійною ознакою розірвав найкультурнішу її провінцію Бенґалію на дві частини, що з них одна, немовби острів, відділений 1000-кілометровою територією Індії, припав Пакістанові. Тепер — після масової, безглуздої масакри бенґальців пакістанськими „великодержавниками", після того, як 10 мільйонів їх, залишивши все своє убоге майно, вивтікали до Індії — Бенґалія знову усамостійнилась. Яка доля судилася їй далі — покаже майбутність.

Батьківщина світової слави письменника Рабіндраната Тагора (1861-1941), Бенґалія має коло 213.000 квадратових кілометрів території з 66.350 тисяч населення (за переписом 1941 р.). Мусульман у Східній Бенґалії 71%, у Західній — приблизно 25%, а більшість індуси. На сході межує Бенґалія з Ассамом і Бірмою, на півдні з Б е н ґ альською затокою і Мадрасом; на заході з провінціями Бігором і Ориссою, а на півночі з Непалом і Бутаном в Гімалайських горах.

Бенґальська мова, „банґа - баша", яка належить до новоіндійської групи індоевропейської системи мов і якою говорить понад 60 мільйонів людей, дуже близька до санскриту — літературної мови стародавньої Індії, якою написано більшість клясичної, релігійної та староіндійської літератури. 8.3% населення Бенґалії говорить мовами гінді і урду.

Головне місто Східньої Бенґалії, недавно збомбардована індійськими літаками Дакка з коло 300.000 населення, а Західньої — Калькутта з понад двома мільйонами людности — великий промисловий, ф і н ансовий торговельний і культурний центр Індії. Калькутта також важливий морський порт, звідки вивозять збіжжя, машини, джутові вироби, вугілля, шкіру, тканини, чай тощо. Джутовий промисл — основний промисл Бенґалії. В Калькутті з 1773 р. перебував англійський генерал-губернатор, а в рр. 1858-1911 — віце - король Індії.

Священна ріка індусів Ґанґ нерозривно зв'язана з історією бенґальців: Східня Бенґалія лежить понад долішньою течією Ґанґу та Брамапутри, а Західня займає частину понад гирлом Ґанґу. Внаслідок низовинного характеру країни, порізаної численними ріками, і тропічного вогкого клімату, найбільш поширеною недугою серед населення є малярія. Страшним бичем для Бенґалії є циклони — торнадо, що з т. зв. штормовими хвилями приходять із Бенґальської затоки, спричиняючи величезні спустошення. Під час останнього циклону в 1970 р. згинуло на узбережжі понад 600.000 людей, зруйновано сотні селищ і містечок.

Східня Бенґалія — країна переважно сільськогосподарська, з головною культурою рижу, при чому більшість орної землі належить великим землевласникам і промисловцям, що створює гострі соціяльні конфлікти на селі і в місті. Внаслідок періодичних посух голод у цій країні частий і страшний гість. У 1943 р. померло тут від виснаження 3,500.000 людей. В промисловому відношенні Західня Бенґалія одна з найбільш розвинених провінцій Індії, де зосереджена майже вся її джутова промисловість. Проте, штучне розчленування Бенґалії в 1947 р. позбавило її західню частину сировинної бази і підірвало розвиток промисловости. Розчленування цієї країни також п о р у шило транспортові зв'язки Калькутти з північно - східньою частиною Західньої Бенґалії і Ассаном. Значну ролю в фінансовому житті країни відіграє англійський капітал.

Історія Бенґалії сповнена боротьби із зовнішніми завойовниками і внутрішніми ворогами. В 4-2 століттях до Хр. належала вона до держави Маурія, в 4-5 стол. — до держави ґуптів. Династія Паля у 8 стол. створила з неї могутню самостійну державу, що поширила своє володіння на сусідні країни. Однак, наприкінці 12 стол. Бенґалія була завойована ґурійськими феодалами і стала складовою частиною Делійського султанату. Тож у 13-18 стол. поширився тут іслям — магометанство.

Початок опанування Індії англійцями належить до 1686 року, коли заснували вони Калькутту як свою випадову торговельно - військову базу. В 1756 р. англійців з Бенґалії вигнано, але наступного року вони розгромили військо місцевого правителя — набаба, і Бенґалія опинилася в руках так званої Ост - Індської компанії, що стала фактичним правителем країни. Один із засновників англійської колоніяльної імперії лорд Роберт Клайв, командувач військової експедиції, став першим губернатором Бенґалії, залишивши набабові лише позірність влади.

Під англійським правлінням у Бенґалії не раз вибухали повстання проти колонізаторів. Одним із найбільших було жорстоко здушене повстання 1857-1859 років. Потрясло всією Індією також повстання 1905-1908 років.

Процес консолідації бенґальської нації загальмував генерал - губернатор Керзон, поділивши Бенґалію на дві провінції. Однак, у 1911 р. обидві частини Бенґалії знов об'єднались.

Заворушення на релігійному тлі вибухнули в Бенґалії в 1919-22 рр.: бенґальці - мусульмани, підтримувані Мусульманською Ліґою, виступили проти бенґальців - індусів.

Під час другої світової війни вибухнув у Бенґалії черговий голод, під час якого вимерло понад 5 мільйонів людей.

Як згадано на початку, англійці, залишаючи Індію в 1947 р., знов поділили Бенґалію на Західню і Східню, яка в умовах повної домінації західніх пакістанців, що відрізняються від східніх не лише мовою та культурою, а навіть кольором шкіри, — опинилася в стані жорстоко експлуатованої колонії. Очевидно, спільність релігії не стала тим рішальним фактором, який міг би споїти ці два відмінні народи.

Усамостійнення Східньої Бенґалії після короткої індійсько-пакістанської війни, очевидно, внесе докорінні зміни в політичний устрій Західнього Пакістану і покладе край упосліджености східніх бенґальців — народу старої культури, що на протязі довгих століть створив своє власне оригінальне мистецтво і свою багату літературу. Тепер в сім'ї народів виступає Бенґалія під своєю первісною назвою Бенґла Деш.

Тяжко припустити, щоб оточена з трьох сторін 500-мільйоновою Індією, маючи єдиний вихід у широкий світ через Бенґальську затоку і позбавлена власної фльоти, Бенґла Деш стане вповні суверенною, незалежною від Індії державою, за визволення якої накладали своїми головами також індійські вояки. Ще ніколи в історії не визволялись народи ціною чужої крови. Тож імовірно стане Бенґла Деш в кращому разі „довічним союзником" Індії, а в гіршому її сателітом, з формально рівними правами всіх індійських провінцій. І не виключене також, що з часом внаслідок переведеного в Бенґла Деш плебісциту ця країна об'єднається з Індією, як її провінція з широкими правами автономії.

А тим часом 10 мільйонів бенґальських утікачів, виснажених голодом і хворобами, вже рушили з Індії довжелезними колонами на свої попелища, щоб починати нове життя. Перед Бенґла Дешем, як найтяжча, стоїть економічна проблема.

СВЯТИЙ ВЕЧІР

Спалахнули вогні на ялинці,
заясніли прикраси, гостинці,
заіскрилися очі в малих:
скільки щастя і втіхи
[для них.

Під ялинкою пишні
[пакунки,—
там для кожного
[є подарунки,
хтось поклав їх туди
[непомітно . . .
В хаті ясно, святково,
[привітно.

На столі, — що душа
[забажає:
і кутя, і узвар, і книші є,
і млинці, й голубці,
[й паляниця:
аж дванадцять там страв,
[як годиться.

Як лиш зірка вечірня засяє,
вся родина за стіл посідає,
проказавши молитву
[Христу,
що в цю ніч народився
[святу.

А невдовзі й колядники
[в хату
завітають з Різдвом
[привітати,
усім щастя, достатків,
[здоров'я
побажають в колядках-
[славослов'ях.

Дар святковий господарі
[зложать:
і для рідної церкви, і школи,
і для сиріт та вдів
[у потребі . . .
Сяє радість і в хатах,
і в небі . . .

Я. ГОРИЦВІТ

З НАШИХ БУДНІВ

„Прилетіла ластівочка..."

Почався святочний сезон і ваша поштова скринька щедро виповнюється різними красними карточками, що їх шлють першою чергою земляки - новокалендарники: але час від часу приблукається рання ластівочка з різдвяним привітом і від якогось старовіра, котрий або забувся, або змінив календарну орієнтацію. Отак порадував мене своєю карткою, або радше листом, земляк з далекого Чикаґо. Проте, зразу на вступі зазначив, що він не схрунив і не змінив календаря з старого на новий, тільки горить бажанням в прискореному порядку викласти мені свою теорію — як приблизити українську книжку до читача, а читача до книжки . . .

„У нинішній час економічної скрути, — пише дорогий земляк, — за купно української книжки мусить братися не одна людина, а принаймні двоє на спілку. Пригадуєте собі, як то було в Старім Краю, коли бідніші ґазди, що мали по одній коняці, спрягалися докупи, спільно обробляли своє поле, а то й ходили на зарібки?.. Так і тут, в Америці, треба завести подібний звичай, щоб до одної книжки спрягалося двоє партнерів: одного я назвав би „книголюбом", другого „грошомаєм". Книголюб — це такий спільник, звичайно пенсіонер, що любить читати книжки, але сам не багатий на гроші. А грошомай, це такий патріот, що має гроші, а крім того посідає велику хату з пивницею, де стоять відповідні шафи чи полиці на книжки. Книжку, ясна річ, купує грошомай і передає книголюбові. Книголюб, прочитавши її, повертає назад грошомаєві, котрий ставить її гарненько на поличку, за скло, і має той великий гонор, що можна його назвати культурною людиною. Користь з цього, як то кажуть, обопільна й очевидна".

Проєкт кмітливого й дотепного земляка пригадав мені одну подію, що сталася кілька років тому в королівській Канаді, коли дві наші кредитівки пробували злитися в одну. Зібралися уповноважені представники управ обох кредитівок, посідали за круглий стіл і почали переговори. „Ми маємо два мільйони долярів маєтку", — кажуть делеґати одної кредитівки. — „А ми маємо статут", — кажуть представники другої.

Мені невідомо, чи дійшло тоді до злиття цих двох кредитівок, та в кожному разі проєкт нашого земляка про супрягу книголюба з грошомаєм може тоді мав би більше бизнесовий характер, якби книголюб поклав до спілки теж якусь невелику пайку, скажемо — заплатив третину ціни книжки. З другого боку (як кажуть американці) проєктодавець заторкнув дуже актуальне питання — отої пивниці з полицями на книжки. Так воно звичайно буває, що книголюби живуть у маленьких-тісних кватирах, інколи так зашпунтованих рідним, друкованим словом, що декому справді приходиться або викидати книжки з хати, або самому „муфуватися" на вулицю. В таких, трагічних майже, випадках партнерство книголюба з грошемаєм, тобто посідачем великої пивниці, могло б таки врятувати ситуацію, зберегти книгозбірню не одного пенсіонера-ентузіяста української книжки, які, слава Богу, ще у нас не переводяться.

І к е р

Панас Феденко

МИНУЛО ПІВСТОЛІТТЯ

ЗИМОВИЙ ПОХІД АРМІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ 1919-1920 РР.

(19)

У вагоні було тісно, мов оселедці в бочці сиділи люди. Точилися розмови на політичні теми. Говорили, що знов прийшли „каци" (скорочене — „кацапи"), грабують і вивозять усе на Москву. „Нам краще, коли буде тутешня власть", — казав один безрукий інвалід у військовій одежі. В розмову вмішався оборонець Москви, що мав два мішки з усяким добром: — „Ось ми відділимось від вас, хахлів", — казав він згорда. — „Відділяйся, чоловіче, ще й підсадимо!" — загукали подорожні з різних кутків вагона, на якому був напис: „сорок человек, восемь лошадей". А нас було, мабуть, більше як 120. Раді, що втиснулися в вагон, пасажири весело гомоніли, а молодші й заводили пісень. Співали стародавньої, відомої ще з доби Хмельницького —

Ой у лузі червона калина похилилася,
Чогось наша славна Україна зажурилася —

або новоспеченої:

Я на бочці сиджу, бочка вертиться,
Записався до Петлюри — Махно сердиться . . .

Поїзд не доїхав до стації Київ, спинився, щоб „мішочники" повилазили з своїми „бебехами", бо на стації большевицька міліція забирала все, що везлося з села, а „спекулянтів" арештовувала. Для мене це була велика вигода, бо я ніяк не бажав попастися в руки комуністичним дрібним і більшим начальникам.

У Києві пішов я знайомими вулицями. Лежав сніг, був невеликий мороз. Тиша в місті, немає руху. Вікна позабивані диктом, ворота в домах позамикані і там стоять добровільні сторожі. Прийшов я до Педагогічного Музею, в якому 1917-1918 р. засідала Українська Центральна Рада. Оглянув собор Святої Софії, любувався красою старовинних церков. Навіть забув, на деякий час, що мушу знайти собі пристановище в місті. Хотілося подивитися в Михайлівському провулку ч. 4 на будинок, де виходила під моєю редакцією „Робітнича Газета" до кінця січня 1919 року, та на будинок ч. 42 на Хрещатику: там знаходилась модерна друкарня Української Соціял-Демократичної партії з великою ротаційною машиною. Але я остерігався, щоб не попастися на очі знайомим, хоч мав уже бороду, яка значно змінила мій вигляд.

Мав я кілька адрес, куди можна було зайти і виясонити можливість перебування в Києві. Вибрав найменш „окату" адресу, що не могла бути під наглядом ЧеКа. То була старенька пані на прізвище Богданович. Я передав їй рекомендаційний лист, і вона зразу ж сказала, що можу у неї спинитися.

Вранці, в їдальні, де стояв самовар і пили чай, я зустрів знайомого: то був боротьбист Питенко, з яким мені довелося вести дискусію в Любарові. З ним був і другий його партійний товариш. „От, — подумав я, — конспіративне приміщення! Дай Боже, відсіль вибратись!"

Боротьбисти після снідання пішли, а пані Богданович казала мені, що вони дуже стурбовані, бо росте напруження у них з большевиками.

Я вважав за вигідніше для себе не жити з боротьбистами під одною стріхою. Подякував за гостинність і попрямував на Маріїнську-Благовіщенську вулицю, де був дім відомого мецената української культури Євгена Чикаленка. Власник дому був у той час у Відні, але я сподівався знайти Левка Євгеновича Чикаленка, члена Української Центральної Ради, мого колеґу з студій у Петербурзі.

Левко Чикаленко був дома. В тім самім домі жила Юлія Миколаївна, дружина Євгена Чикаленка, і відомий публіцист та знавець фінансів Петро Януарієвич Стебницький. Для них я був мов воскреслий із мертвих, бо й до Києва хтось приніс чутку, немов би мене вбито в Пашківській волості в листопаді 1919 року.

Левко Чикаленко був добре поінформований, що діялось у Києві під новою большевицькою окупацією. Казав, що режим ще не зміцнів, але арештовують людей без розбору. „Можна у мене переночувати, поки знайду безпечне приміщення", — казав мені. Отже я рішився: думав, що „козак не без долі". До глибокої ночі інформував я моїх гостителів про катастрофу українського фронту і про похід Армії УНР.

На другий день пішов я з Левком Чикаленком в кооперативний будинок „Дніпросоюз". Довелося йти пішки, бо трамвай „відпочивав", не було електричної енергії. Левко Чикаленко не мав рукавиць, тому надягав на руки теплі панчохи. Але не приймав нічого трагічно. Нарікав тільки на руїну культури в українській столиці. Казав, що в зоологічних кабінетах університету службовці позабирали спирт із усяких препаратів, і пропали цінні речі, потрібні дослідникам.

Кількаповерховий будинок „Дніпросоюзу" був ідеальним пристановищем для всякого роду „нелеґальних осіб". Сюди приїздили з різних кінців України представники кооперативних установ, тут був постійний рух, так що большевицькі шпигуни не могли взяти всього під свою контролю. Окупаційна влада хотіла використати кооперацію для своїх цілей — вивозу з України різних товарів, тому не рішалася зразу зліквідувати кооперативні організації.

Мене прийняли в „Дніпросоюзі" і записали як кооперативного бухгальтера Івана Івановича Мельниченка.

Тут зустрів я іншого свого товариша Михайла Мироненка, родом з Харківщини, що студіював економічні науки в Петербурзі до 1917 року. Він був добре обізнаний з системою грабування України Москвою. Оповідав, що прислана з Москви „Междуведомственная Учётная Коммиссия" (МЕЖУЧКОМ) навіть папір конфіскувала й вивозила, хоч в Україні паперова промисловіть не була розвинена.

Чикаленко й Мироненко належали до Київського комітету Української Соціял-Демократичної Партії і відбували реґулярні наради з іншими діячами, членами Центральної Ради: Миколою Ковальським і Григорієм Довженком. Перший був після 1920 р. у Варшаві і в 1944 р. вивезений німцями в концентраційний табір у Дахав, де й загинув. Г. Довженко був у Парижі директором Бібліотеки ім. Петлюри і вмер 1960 року.

(Далі буде).

„СЛАВА ВО ВИШНІХ БОГУ..."

СОБОРНЕ РІЗДВЯНЕ ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ІЄРАРХІЇ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

бов до всіх, в наших родинах, в громадських і суспільних установах, в нашій власній українській спільноті. І то така щира любов, як та, якою нас полюбив Ісус Христос і нам таку заповідь дав (Ів. 13, 34): „Як я полюбив вас, так любіть і ви один одного, бо з того пізнають усі, що ви мої учні", тобто християни. І то всіх треба любити, навіть ворогів так, як Христос просив в Отця Небесного прощення для тих, що його розпинали.

Ніякі договори, порозуміння, зговорення, маніфестації — особисті, групові, партійні, навіть міжнародні — не приведуть до бажаного миру між людьми, доки не буде привернене належне місце християнській любові ближнього. І наші змагання за свободу й незалежність нашого українського народу й за прославу нашої Церкви, за нашу єдність в цілому світі, по думці Вселенського Собору Ватиканського Другого, і згідно з нашим також всенародним прошенням, тільки тоді будуть мати успіх, якщо ми, діти мучеників та ісповідників святої віри, самі будемо вірні теб берестейським традиціям, якими жив і життя своє віддав св. Йосафат, інші великі наші подвижники з'єдинення, а між ними на особливу згадку заслуговує наш Великий Митрополит Слуга Божий Андрей.

Ми свято й непохитно віримо, що Милосердний Господь Бог має в своєму провидінні окремі пляни відносно долі українського народу, та призначив тому народові окремі завдання до виконання, отже й подасть на те свої окремі ласки й своє благословення. Покищо страждання нашого народу ще далі збільшують у скарбниці Божих благодатей цей окремий скарб, з якого зможемо черпати не тільки ми самі, але й ті, що їм прийдеться обновляти світло правдивої віри на наших українських землях і землях цілого европейського Сходу. До сповнювання того завдання закликає нас усіх Святий Отець Папа Павло VI, що у відповідь на спільні письма наших Владик, зібраних недавно в Римі, на посвяченні відновленого старинного храму нашого Пресвятої Богородиці Жировицької й на ювілейних святкуваннях річниць Берестейської і Ужгородської Унії та на своєму П'ятому Архиєпископському Синоді зволив надіслати два свої батьківські листи, перший з дня 6 листопада, а другий з дня 16 листопада з „висловами почувань батьківської любови Вселенського Архиєрея на знак, що в Його серцю знаходять належний відгомін, не менше ніж в минулому, духовні настрої вірних українців розсіяних по світі".

Об'єднані із Святим Отцем Папою Римським, ми, Владики Української Помісної Церкви під проводом Верховного Архиєпископа Кир Йосифа, що їх Дух Святий поставив пасти Церкву Божу в нашому народі, ту Церкву, що її Христос відкупив Кров'ю Своєю, звертаємось до вас такими словами, як колись великий Апостол народів, св. Павло, взивав своїх любих Коринтян: „Чувайте, браття, стійте в вірі, поступайте відважно й кріпіться. Нехай усе у вас діється в любові" (Кор. 16, 13). А в листі до євреїв казав: „ Будьте послушні наставникам вашим, бо вони пильнують ваші душі, за які мають звіт дати" (Євр. 13,17). „Старайтеся заховати єдність духа в союзі мира. Одне тіло й один дух, як ви і покликані до одної надії вашого призвання" (Єф. 4, 3-4).

І так розважуючи у стіп Вифлеємських ясел над нашою долею і недолею, ми бачимо, що ми не стоїмо перед закінченням змагань за завершення нашої Помісної Церкви патріярхатом, та й загалом нашої Церкви за її іствування, але в їх розгарі. Та водночас, кидаючи оком на столітню історію українських поселень, зокрема на останнє десятиліття, то ми незмірно вдячні Новонародженому Христові за досягнення в різних ділянках: церковній, громадській, науковій і харитативній. В минулому, це коштувало багато жертв, трудів і матеріяльних видатків, а тепер ми мусимо спрямувати наш зір і благання помочі на майбутнє і напружити наші зусилля, щоб дати нашій Церкві більше ревних, святих, з широким горизонтом священиків, монахів і монахинь, людей повної посвяти для Церкви, щоб вона могла сповнити своє високе і важке післанництво, бо життя ставляє щораз то вищі вимоги. Свідомість, що наші Духовні Семінарії і наші чернечі новіціяти, напівпорожні, наповнює нас постійною журбою про завтра нашої Церкви. Знаючи, що наш нарід в минулому дав стільки доказів геройства і посвяти для церковних і народних справ, не сумніваємось, що в теперішніх важких часах, в цьогорічне Різдво, відновить тверду постанову віддати на службу Церкві і народові найкращі одиниці своєї молоді.

В останніх роках видно навіть дещо більше зацікавлення серед частини нашої молоді на поселеннях українською культурою, одначе воно ще не вистачальне. Ще замало нашої молоді користає з українських наукових установ і з досвіду дослідників української науки, де і чим могли б формувати у собі почування соборного мислення, діяння і відповідальности та традиційної тяглости, і не обмежуватись до першого чи другого щабля соціяльної драбини, хоч необхідних, одначе початкових, тобто до парохії і Єпархії. До цієї праці треба притягнути і нащадків наших первісних поселенців і Закарпатських Русинів, які чомусь залишились на боці від головних життєвих питань нашої Церкви і народу, хоч їхні батьки вложили багато труду і жертви у важких початках історії наших поселень.

Для того з великим довір'ям глядимо на Христа в яслах, перед яким сіяло таке велике будуче — спасіння усього людства. І наша молодь мусить бути належно підготована, щоб взяти колись керму нашої Церкви і нашого народу та не тільки спасти його від загибелі, але провести в діло леліяні тепер високі ідеали Церкви і народу.

З нагоди Різдва насувається ще одне болюче питання, а саме церковного співу. Хоч всюди по парохіях плекається хоровий церковний спів, то, на жаль, занедбано навчання гарних, давніх, традиційних мелодій Гласопіснця, а це є великою втратою для нашої літургічно - музичної культури. Тому то тим величавіше нехай лунають наші різдвяні коляди.

З Христовим Рождеством об'єднані з Вами в почуваннях щирої любови й віддання, пересилаємо Вам усім наші найкращі різдвяні побажання, побажання радости й мира. Ці побажання скріпляємо нашою молитвою на всі Ваші святі намірення. Нехай ці наші вислови побажань дійдуть до всіх Ваших хат і до Ваших сердець, а зокрема до всіх засмучених, пригноблених, терплячих, хворих, опущених, ув'язнених, переслідуваних, до „всякої душі християнської, що милости Божої і помочі потребує" і тем у нашому Рідному Краю і тут по всіх краях нашого поселення. А наше соборне благословення нехай зійде на Вас усіх на завдаток найбагатшого Божого благословення.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа, любов Бога й Отця, і причастя Святого Духа нехай буде з усіма Вами.

Дано на Празник Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці 1971 р.

† ЙОСИФ (Сліпий-Коберницький-Дичковський
Верховний Архиєпископ і Кардинал і пр.)

† МАКСИМ (Германюк)
Архиєпископ-Митрополит Вінніпезький Українців Канади

† АМБРОЗІЙ (Сенишин)
Архиєпископ-Митрополит Філядельфійський Українців ЗСА

† ІВАН (Бучко)
Архиєпископ Левкадійський, Апостольський Візитатор Українців у Західній Европі

† ГАВРИЇЛ (Букатко)
Архиєпископ Білгородський Апостольський Адміністратор Крижевацький

† НІЛЬ (Саварин)
Єпископ Едмонтонський

† ВАСИЛІЙ (Гопко)
Єпископ Міділенський
Єпископ - помічник Пряшівський

† ІСИДОР (Борецький)
Єпископ Торонтонський

† АНДРІЙ (Роборецький)
Єпископ Саскатунський

† ЙОСИФ (Шмондюк)
Єпископ Стемфордський

† ЯРОСЛАВ (Ґабро)
Єпископ Чикаґський

† ІВАН (Прашко)
Єпископ Зіґрітанський
Апостольський Екзарх Українців в Австралії і Океанії

† ПЛАТОН (Корниляк)
Єпископ Кастрамартійський
Апостольський Екзарх Українців у Німеччині

† ВОЛОДИМИР (Маланчук)
Єпископ Епіфанський
Апостольський Екзарх Українців у Франції

† ЙОСИФ (Мартинець)
Єпископ Судецький
Апостольський Екзарх Українців у Бразилії

† АНДРІЙ (Сапеляк)
Єпископ Савастопольський у Тракії
Апостольський Екзарх Українців в Аргентині

† АВҐУСТИН (Горняк)
Єпископ Гермонтитанський
Апостольський Екзарх Українців в Англії

† ЙОАКИМ (Сеґеді)
Єпископ Ісарійський, Помічник Крижевацький

† ІВАН (Стах)
Єпископ-Помічник Філядельфійський

† ВАСИЛЬ (Лостен)
Єпископ-Помічник Філядельфійський

НАРОДНИЙ ФОНД УККА: ПОЛОВИНУ ЗАВДАННЯ ВИКОНАНО

Розпочавши в грудні наполегливу кампанію збірки Національного Датку з метою доповнити суму Народного Фонду до 100.000 долярів, Український Конґресовий Комітет потребував для досягнення цієї 100-тисячної мети ще точно 48.000 долярів. У вівторок, 21-го грудня, це завдання було вже на половину виконане, як в тому дні вплинуло до каси УККА $ 3.000, збільшуючи зібрану в грудні суму до $ 24.000, отже половини із $ 48.000, що їх ще бракувало на початку місяця. Більші суми в тому дні вплинули з громад: Філядельфія ($ 1.000), фармерського району Менвіл в Ню Джерзі ($ 370 — збірщики Василь Матіїв і Михайло Захарко), Рочестер ($ 300), Чикаґо ($ 250)та Бриджпорт ($ 150). Збірка продовжується і посилюється, створюючи поважні можливості, що 100-тисячна мета до кінця року буде досягнена.

Веселих Свят!

РАДІСНИХ СВЯТ
Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року
Рідним, Приятелям, Пацієнтам і Знайомим
щиро бажають
д-р Любомир і Оксана Кузьмаки
з донечкою РОКСОЛЯНКОЮ

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
— БАЖАЮТЬ —
д-р Адам і Ліда Якимів
з родиною

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
— та —
Щасливого Нового Року
— бажає —
д-р Богдан Олесницький
з Родиною
Нюарк, Н. Дж.

Христос Раждається!
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
щирі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— *пересилають* —
д-р Роман і Ольга Граб

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
з нагоди
Різдва Христового
— *пересилають* —
д-р Володимир і
д-р Стефанія
Гук з Рідньою
Нюарк, Н. Дж.

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —
д-р Євген і Лідія
Грабарчук з Родиною

Веселих Свят Різдва Христового
— та —
Щасливого Нового Року
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —
д-р Ігор Бачинський
д-р Ядвига, інж. Олег,
Оксана, Андрій і Марта
Бачинські
Джерзі Сіті, Н. Дж.

Щасливого Нового Року

Замість Святочних Побажань
д-р Михайло Гук
з Дружиною і Дітьми
жертвує 100.00 доларів на СХС

З Різдвом Христовим
— і —
Новим Роком
всім Рідним, Приятелям,
Знайомим і Пацієнтам
найщиріші побажання
пересилають
д-р Роман і Евгенія Дикі
зі Синами

Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року!
ВШ. КЛІЄНТАМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— *бажає* —
адвокат Іван Романишин
з РОДИНОЮ

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
— та —
Щасливого Нового Року!
— *бажають* —
д-р Софія і д-р Богдан
Шебунчаки
з донею Данусею

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Веселих Свят
— і —
Щасливого Нового Року!
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —
д-р Олександер, Ярослава,
Борис і Марко Гудзяки
Сиракюз, Н. Й.

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року!
— бажають —
РІДНІ, ТОВАРИШАМ, ЗНАЙОМИМ
і ШАНОВНИМ ПАЦІЄНТАМ
д-р Маркіян і Янка
Міґоцькі з Доньками
Кліфтон, Н. Дж.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Рождества Христового
— і —
Щасливого Нового Року!
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Остап і Віра
Тершаківці
з ДОНЕЧКОЮ

З нагоди Празника Різдва Христового
найщиріші побажання
Веселих та Щасливих Свят
для всіх Кревних, Приятелів та Знайомих
— засилають —
інж. Дмитро та Марія
Кулиничі враз з Родиною
із Савґертіс, Н. Й.
Rt. 2, Box 539, Saugerties, N.Y. 12477

Замість святочних Побажань
складає 25.00 долярів
на Катедру Українознавства в Гарварді
HOME MEAT PRODUCTS
415 Grove Street, Jersey City, N.J.
ВЛАСНИК
мґр. Степан Домарадзкий
з Дружиною

Веселих Свят Різдва Христового
— і —
Щасливого Нового Року!
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —
Ірена і д-р Степан Ничай
з Дітьми

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят Різдва Христового
— та —
Щасливого Нового Року
— бажають —
д-р Роман і Наталія
Кравчуки

З РІЗДВОМ СВЯТИМ
та Новим Роком
НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
РІДНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
— шле —

д-р Степан Ворох
з Родиною

РІДНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
Різдва Христового
— та —
Щасливого Нового Року
— бажає —
д-р Борис Филипчак
з Родиною
Пассайк, Н. Дж. — 57 Passaic Ave.

Веселих Свят
Різдва Христового
— та —
Щасливого Нового Року!
РІДНІ і ЗНАЙОМИМ
бажає
д-р Григорій Явний
з Родиною

Веселих Свят!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
— вітаємо —
Родину — Приятелів — Знайомих
по обидвох боках Океану
Ярослава, Зенон і Христя та мама Евстахія
СИНИЛИКИ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
РІЗДВЯНИЙ ПРИВІТ
Рідні по обидвох сторонах Океану та Знайомим
пересилають
АДРІЯН і ЛЮБА ЛАПИЧАКИ

РІДНІ, ДРУЗЯМ і ПРИЯТЕЛЯМ

бажають
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
ПЕТРО ПОСТОЛЮК
ІРЕНА і ЮРІЙ ПОТОЧНЯКИ
з дітьми: **АНТОНІЄМ і ЛІДОЮ**

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає —
Д-р Володимир і Лідія МАРТИНЦІ
з Рідньою

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Рідні, Друзям та Знайомим
— бажають —
ЄВГЕНІЯ і АНДРІЙ РАТИЧІ
МИХАЙЛИНА МОСОРА

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Приятелям і Знайомим
бажають —
д-р **ОСИП і СОФІЯ АНДРУШКІВ**

РІДНІ і ПРИЯТЕЛЯМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року
— *бажають* —
Ольга і Олександер Смалі
з РОДИНОЮ
29 Rutgers Street Maplewood, N.J. 07040

З Торжеством Різдва Христового
і з Новим Роком
— бажають —
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ВСЬОГО НАЙКРАЩОГО
ВСІМ РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Іванна і Микола Чировські
зі синами
ЛЕВОМ, ЮРІЄМ, АНДРІЄМ і ІВАНОМ

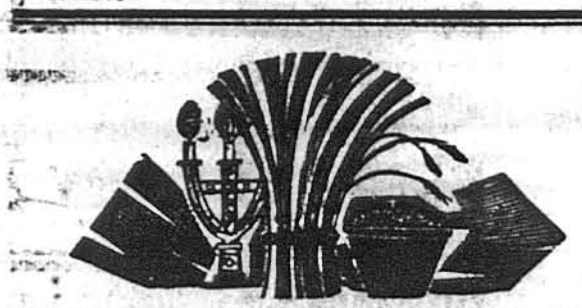
Христос Рождається!
Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
Родині, Знайомим і Приятелям
бажає
д-р Тарас Шеґедин
з Родиною

Веселих Свят
Різдва Христового
— і —
Щасливого Нового Року!
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ВСІМ ПАЦІЄНТАМ
— щиро бажає —
д-р Василь Саляк з Родиною

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
щиро вітаємо всіх наших ВШановних Гостей, Симпатиків і Приятелів, і сердечно дякуємо їм за їхню прихильність, вирозумілість, за підтримку та відвідування нашої Оселі.
ВСІМ ПРАЦІВНИКАМ СОЮЗІВКИ, ЧЛЕНАМ І УРЯДНИКАМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, БАЖАЄМО УСЬОГО ДОБРА, ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я ТА НАЙКРАЩИХ УСПІХІВ У НОВОМУ 1972 Р.
ХРИСТОС РОДИВСЯ!
За Управу Союзівки: ВОЛОДИМИР КВАС

КОЛЯДА

Ой в гаю, в раю, близько Дунаю
виросло зело дивно-весело.
В ньому стебельце — з коп'я деревце,
на ньому гілки — золоті стрілки,
а на вершечку квіточка сяє.

Десь узялася лютая змія,
розп'яла крило та понад зело,
ясная квіточка потьмарилася,
райськая земля засмутилася.

Ой надбіг, надбіг білий молодець,
вирізав сучок та зробив лучок,
вломив гілочку, ясну стрілочку,
устрелив змію попід реберце,
попід реберце в самеє серце.

А де кров кане, там пожар стане,
та запалають гори — долини,
ясним пожаром без пожарини,
райськая птиця вся сполошиться,
замахне крилом та понад селом
ярая квітка злотом засяє,
нехай же сяє, та й не згасає.

Леся УКРАЇНКА

Нюйоркський „Дністер" відбув квартальні збори

Минулої п'ятниці 17-го грудня ц. р. у власній домівці відбулися чвертьрічні збори найбільшого Відділу нюйоркської Округи, зареєстрованого Т-ва „Дністер", 361-го Відділу УНСоюзу. Ці збори, які закінчували поточний рік, за традицією, підсумували цілорічний труд Відділу. Стверджено, що успіхи в цьому році з різних причин, не були такі великі, як у двох попередніх роках, у яких „Дністер" здобув першенство щодо числа придбаних нових членів, зайнявши перше місце поміж 460-ма Відділами УНСоюзу в ЗСА і Канаді. В обох цих роках „Дністер" придбав був понад сотню членів. У цьому році, до кінця листопада, Т-во придбало покищо 42 члени, але робить усі старання, щоб це число видатно збільшити до кінця року. На зборах секретар Відділу д-р Василь Вишиваний передав представникові головної канцелярії дві аплікації нових членів.

Збори відкрив і ними проводив голова Т-ва Петро Кучма, колишній довголітній секретар та головний радний і контролер УНСоюзу. Привітавши приявних він склав загальний звіт з діяльности, який доповнили секретар д-р Вишиваний та касир Іван Пригода. У зборах узяли участь, головний секретар Ярослав Падох та обласний організатор Василь Оріховський, які під час зборів і гостини відзначили особливі заслуги для УНСоюзу Відділу та його урядовців, які спільно працюють, не складаючи всієї праці на секретаря, як це часто буває. Прикладом цього є число придбаних членів. Д-р Вишиваний придбав 15, Іван Пригода 11, почесний член і колишній голова Відділу Іван Галичин 4, Роман Крупка 1 та обласний організатор В. Оріховський, який завжди знаходив найкращу співпрацю з урядовцями Відділу, — 11 членів. Крім справ зв'язаних з дальшим розвитком Відділу, обговорено низку актуальних проблем, які в однаковій мірі відносяться до Відділу, як і до Округи та всього УНСоюзу і їхнього розвитку в новому, 1972 році. Гостину приготовила дружина касира Анна Пригода.

СССР таврує плян НАТО

Москва. — Московська „Правда" виступила з гострою статтею проти пляну, що його пред'явив на минулотижневій Раді Атлантійського Союзу (НАТО) у Брюсселі секретар оборони Мелвін Лерд, щоб стаціонувати у східній частині Середземного моря сильне з'єднання морської фльоти, зложене з військових кораблів різних країн НАТО. Та стаття „Правди" доказує власне правильність такого пляну, що його боїться Москва, яка щораз збільшує число своїх військових кораблів на Середземному морі.

Відзначення 50-ої річниці відродження УАПЦеркви в Буенос Айресі

Буенос Айрес (с.і,с) Відзначення 50-ої річниці відродження Української Автокефальної Православної Церкви в Арґентині було достосоване до відкриття пам'ятника Т. Шевченкові. Центральні урочистості відбулися в Буенос Айресі, а очолив їх Владика Митрополит Мстислав, який відправив у неділю 12-го грудня в церкві св. Покрови архиєрейську св. Літургію. Сослужили Владиці настоятель церкви протопресвітер П. Арійчук, о. Л. Лотоцький і о. П. Мельник. Під час цієї служби Владика підніс до сану протоієрея о. Л. Лотоцького, адміністратора УАПЦ у Венесуелі.

По полудні того ж дня, в домівці Братства св. Покрови в Буенос Айресі відбулася з нагоди 50-ліття відродження УАПЦ урочиста академія, у якій взяли участь місцеві мистецькі сили та учні парафіяльної школи. Головну доповідь виголосив Владика Мстислав, виявляючи велич відродження Української Православної Церкви по довгих роках поневолення її Москвою. Окрему увагу Владика звернув на значення 1-го Всеукраїнського Собору в 1921 р., який став джерелом для існування УАПЦеркви в усьому вільному світі.

Попереднього дня, в суботу 11-го грудня, відбулися інформаційні збори членів Братства св. Покрови в Арґентині. Поза широкою інформативною доповіддю про стан УАПЦеркви в країнах вільного світу відповідав на запитання присутніх Владика Митрополит при цій нагоді він обдарував учнів парафіял. школи ювілейними відзнаками, а старших жінок мадальйонами Почаївської Божої Матері.

В міжчасі Владика оглянув історичні арґентинські пам'ятники та відвідав Національну Бібліотеку Арґентини, якій передав примірник збірника „Україна — енциклопедія для молоді", що був покладений Владикою 5-го грудня перед пам'ятником Т. Шевченка, під час його відкриття.

Український науковець Юрій Денисюк розробив надзвичайні проєкти в голографії

Київ. — Керівник Лябораторії оптичного Інституту проф. Юрій Денисюк з дитинства цікавився „казковими справами" й вирішив присвятити своє життя справі „об'ємної фотографії", що нині вже виділилася в окрему науку й виробництво — „голографію". Один із наслідків його праці й дослідів, за що учений одержав „Ленінську премію СССР": над дорогою висить у повітрі величезний дорожний знак, який вказує, куди веде цей шлях, але шофер ніяк не може до знаку доїхати, і чим ближче „доїжджає", тим той знак зменшується й зникає взагалі. Такий один із вислідів „голографії" — „науки про привиди". Розвиток голографії став цілком реальним після практичного застосування також відносно недавнього винаходу „лейзера", що кидає могутній сніп променю в одну точку й може зберігати, „конденсувати" силу променя. Для „продукції" привидів-знаків, себто об'ємної фотографії в кольорах, треба фотографувати об'єкт з допомогою розділеного на дві частини променя „лейзера" так, що об'єкт освічується ззовні і з середини стрічки - платівки. „Голограма розпізнає відбиток пальців злочинця серед тисячі інших, записаних на ній, — розповідає „Молодь України" з 17 грудня 1971 р. — Не біда, коли покажете нечіткий зразок, чим складніший предмет, тим чіткіше вона його розпізнає". „Голограма дозволить, наприклад, лікареві „бачити чітке об'ємне кольорове зображення серця". Велетенська бібліотека „вміститься" у невеликому сейфі, переписана з допомогою голограми.

ВЕЛЬМИШАНОВНИМ ПОКУПЦЯМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ГРОМАДЯНСТВУ
МІСТА НЮАРКУ й ОКОЛИЦІ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

— і —

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

— бажає —

УКРАЇНСЬКА КРАМНИЦЯ ВЗУТТЯ

ГОВЕРЛЯ - ВЗУТТЯ

"SALAMANDER" - SHOES

1060 Springfield Ave., Irvington, N.J. Tel.: 374-5768

ВЕСЕЛИХ
РІЗДВЯНИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО
НОВОГО РОКУ
всім своїм Приятелям
і Депозиторам
бажає

The National State Bank

68 Broad Street
Elizabeth, N.J.

З Різдвом Христовим

та

Новим Роком

найщиріші побажання щастя та здоров'я і любови

бажає

ЛЮТАК з РОДИНОЮ

LUTAK SHOE STORE

273 — 16th Avenue, Cor. 17th Street — Newark, N.J. Tel.: 371-2919

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Різдва Христового

і

Щасливого Нового Року

Вельмишановним Покупцям Нюарку й околиці

— бажає —

Крамниця „ДНІПРО"

І ВИСИЛКОВА СТАНИЦЯ

„КОСМОС"

698 Sanford Avenue — Newark, N.J. — 373-8783

Веселих Свят

та

Щасливого Нового Року

— бажають —

Брати Івасечко

JERRY'S SUNOCO AUTO CENTER

908 Stuyvesant Ave., Irvington, N.J. 372-9888

Направа домашніх і заграничних авт.

Веселих Свят

та

Щасливого Нового Року

— бажає —

Українська Квітярня

"FERNCO"

Різдвяні прикраси могил — Букети — Корсажі
Весільні квіти — Шпитальні квіти
Похоронні вінки

890 Springfield Avenue, Irvington, N.J. Tel.: 371-4197

Веселих і Радісних Свят

та

Щасливого Нового Року!

Вельмишановним Покупцям, Приятелям і Знайомим

бажають

власники крамниці різнородних алькоголевих напитків, імпортованих і тутешніх, як рівнож м'ясно-харчових продуктів

В. і С. ТАЛАНЧУКИ

990 Clinton Avenue, Irvington, N.J. 372-6134

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

всім Дорогим Покупцям, Друзям і Знайомим

— бажає —

Михайло ПИЛИПЧАК з Дружиною

власник — УКРАЇНСЬКОЇ М'ЯСАРНІ

"EUROPA"

527 Jersey Avenue — JERSEY CITY, N. J.

Tel.: HE 5-2221

Веселих Свят

— і —

Щасливого Нового Року

ВСІМ КЛІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ

— бажає —

ЕВСТАХІЙ РАВРИШ

ВЛАСНИК

BIG STASH RESTAURANT

1020 S. Wood Avenue, Linden, N.J. 07036

Тел.: 486-6455

Ювелірна фірма

І. Пелененьский

— бажає —

Веселих Свят

і

Щасливого Нового Року

Шановним Покупцям, Родині і Знайомим

773½ Springfield Avenue Newark, N.J. Tel. 375-2467

ВАГАТО РАДОСТИ И ЩАСТЯ

в день

Різдва Христового

— бажаємо —

УСІМ ЧЛЕНКИНЯМ І ЧЛЕНАМ ТА ВСІМ ПРИХИЛЬНИКАМ

Української Щадниці в Нюарку, Н. Дж.

Веселих Свят

та

Щасливого Нового Року

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

TRIDENT SAVINGS and Loan Association

760 Clinton Ave. — Newark, N.J. 07108 — ESsex 1-1120

Веселих Свят Різдва Христового

та

Щасливого Нового Року

нашим Покупцям, Приятелям і Знайомим

бажають

БРАТИ ПІТЬО

МАЙСТЕРНЯ КУХОННИХ КАБІНЕТІВ

354 Coit Street, Irvington, N.J. 07111 — 373-7138
176 Pike Street, Port Jervis, N.J. — 356-6330

Всім нашим ВШ. Клієнтам та Їхнім Родинам,
Родині, Приятелям і Знайомим

Веселих Свят Різдва Христового

— і —

Щасливого Нового Року!

бажають

МИХАЙЛО і ДАРІЯ МИСЬКІВ з ДІТЬМИ

— власники —

ЗНАНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ

„БРОДИ"

НАПИТКИ (LIQUOR STORE) — М'ЯСНІ ВИРОБИ
ІМПОРТОВАНІ ДЕЛІКАТЕСИ.

954 18th Ave., Newark, N. J. ES 2-5154

З Світлим Празником РІЗДВА ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають

ЯРОСЛАВА і ОСТАП ОЛЕСНИЦЬКІ

з синами:
ТАРАСОМ, ЛЮБОДАРОМ і МИРОНОМ

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІТЕ!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ та НОВИМ РОКОМ
всіх наших Приятелів та Знайомих

— вітає —

ЮЛІЯ та МИХАЙЛО ДОБОШ

РОДИНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

— бажають —

БОГДАН ГІРНЯК з РОДИНОЮ

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
РІДНІ, ДРУЗЯМ та ЗНАЙОМИМ
— бажають —

Анастазія, Іван, Стефа, Ігор і Олег ЛУКІВ

40 Ridgewood Avenue, Irvington, N.J.

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

— бажають —

Михайло, Рожа, Андрійко, Зірка і Андрійчик мацьопкий

ШУЛЬ

Рідні, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ — бажають —

ЗЕНЯ і ІВАН БУНДЗЯКИ

з синами АЛЕКСАНДРОМ і ІЗИДОРОМ

та КАРОЛИНА і ІЗИДОР ЛАВРИШКО

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
Рідні, Приятелям і Знайомим

ВАСИЛЬ і МАРІЙКА ТЕРШАКІВЦІ

з ДОНЕЧКАМИ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає своїм Клієнтам і
всьому Українському Народові

МАРКУСЬ ЛЕВ, власник

INTERNATIONAL TAILORING

1098 — 18th Avenue, Newark, N.J. 07106

Веселих Свят 1971 р.

та

Щасливого Нового Року 1972

Найкращі побажання нашій Родині, Приятелям і Клієнтам, де б вони не були — в ЗДА, Україні і в кожній частині світу. Нехай новонароджений Христос благословить Вас на завжди найкращим здоров'ям й успішним життям.

МИХАЙЛО МАТИЯШ

і РОДИНА

Обезпеченевий агент, брокер і нотар

MANUFACTURERS LIFE INSURANCE CO.

173 Stuyvesant Avenue Newark, N.J. 07106

Res. 373-1688 або Bus. 467-2180

Українським Організаціям та ВШ. Клієнтам, Родині та Знайомим

З Різдвом Христовим

та Новим Роком

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

— бажають —

Антін і Наталія Лазірки

НАТАЛКА й ОЛЕГ — діти

власники

OLYMPIC COMMUNITY MARKET

122 — 40th Street — Irvington, N.J. — 375-3181

КЛІЄНТАМ, ПРИЯТЕЛЯМ та УСІМ ЗНАЙОМИМ

— бажає —

Веселих Свят Різдва Христового

— та —

Щасливого Нового Року!

Роман Ричок

REAL ESTATE — INSURANCE

698 Springfield Avenue — Newark, N.J.
Bus. Tel.: 378-6434 — Res. Tel.: 762-8306

Христос Рождається!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Усім нашим Дорогим Гостям, Приятелям і Знайомим

бажає

Т. ДУДА — власник

VILLA "NATALKA"

ПРИМОРСЬКИЙ РЕСОРТ

117 E. Heather Rd. Wildwood Crest, N.J.

Phone (609) 522-0756

Христос Рождається!

Найкращі Побажання з нагоди
РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО
засилає Рідним, Друзям і Знайомим

ЕМАНУЇЛ і АННА ПРИТУЛИ з РОДИНОЮ

Родині, Приятелям і всьому Українському Народові,
нового і старого віровизнання,
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає

ВОЛОДИМИР ЮРКІВ

85 Gaston Ave., Garfield, N.J.

РІДНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають

ІВАНКА і НЕСТОР ОЛЕСНИЦЬКІ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
бажають
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
ВСЬОГО ДОБРА

СОФІЯ і АННА ЛЕПКІ

Рідним, Друзям, Приятелям
і всім Мирянам Українських Церков
найкращі побажання пересилають

ВІРА і ВОЛОДИМИР РОГОВСЬКІ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ! Irvington, N.J.

Христос Раждається!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Рідним, Приятелям та Знайомим
бажають —

БОГДАН, МАРІЯ, РОСТИК

та РОКСОЛЯНА РОБАКИ

Родині, Знайомим і Приятелям
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають

ТАІССА, ЯРОСЛАВ, МОТРЯ

і РОМАН ТУРЯНСЬКІ

Родині, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають

НАТАЛКА, МИРОН, МАРТА і ХРИСТИНА

ВОЗНЯКИ

АННА ЧАЙКІВСЬКА

Сердечні побажання з нагоди РІЗДВЯНИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ 1972
засилають Родині, Приятелям і Знайомим —

Д-ри мед. ЛЮЇЗА, ЄВГЕН і ПАВЛО

ОМЕЛЬСЬКІ

Клівленд, Огайо, 44135

Родині і Приятелям
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
всього найкращого бажають —

АННА і СТЕФАН МАКУХ

БОГДАННА МАКУХ

Родині, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає —

ТЕОФІЛЬ СІЧКОРІЗ

107 E. 6th St., Clifton, N.J. 07011

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Рождества Христового

та

Щасливого Нового Року

Українським Установам, ВШ. Покупцям,
Родині та Знайомим

— бажає —

Павло Гарматій з Родиною

власник — STUYVESANT SUPERMARKET

249 Stuyvesant Avenue Newark, N.J. Tel.: 373-6271

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Веселих Свят

та

Щасливого Нового Року

— бажає —

УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ

ЛИТВИН — ЛИТВИН

УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ

801 Springfield Ave. • Irvington, N.J. — Newark, N.J.

ESsex 5-5555

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE 5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

Сербські поетки перекладають твори Лесі Українки

Ню Йорк. — Як повідомив науковий співробітник Міського Музею міста Баня Лука в Югославії Микола Т. Каган, дві сербські поетки працюють над перекладами творів Лесі Українки на сербську мову: Десанка Максимович і Йованка Горвачанін. Збірник творів Лесі Українки вийде в одному з югославських літературно-мистецьких видавництв у Веограді - Білгороді. Також у Болгарії над окремими частинами з біографії великої української поетки працює письменник Петко Атанасов, який уже опублікував частину матеріялу, зокрема про перебування Лесі Українки в Болгарії та про її відгуки на красу болгарського фольклору.

Українка королевою квітів у Фльоренсіо Вареля

Буенос Айрес.—у розташований поблизу Буенос Айресу місцевості Фльоренсіо Вареля, де плекають квіти для столиці і великої області навколо, від 1930 року відбуваються вибори „Королев и Квітів". У кінці місяця вересня ц. р. вибір впав, як повідомляв аргентинський щоденник „Ля Разон", на панну Беатріз Ельбу Дмитрів. Вона — дочка української родини, має 18 років віку, каштанового кольору волосся, ясні очі, а виміри: 90-60-90. Тижневик „Наш Клич" із Буенос Айресу в числі 36/1971 р. писав, що „ближчих даних немає, але й це, що ми прочитали, наповняє нас гордістю, що українські красуні перемагають і в Аргентині.

Збори Комітету громадської дії за Патріярхат у Чикаґо

Чикаґо М. Д.) — в Чикаґо, 17-го листопада 1971 р., відбулися Загальні Збори Комітету Громадської Дії за Патріярхат Помісної Української Католицької Церкви (первісно за Синод і Патріярхат Української Католицької Церкви). Збори відбулися, з участю представників 58 загально-громадських і церковно-релігійних організацій Чикаґо та околиці. Збори пройшли дуже справно у висліді дбайливої підготови й переведених зговорень, що їх перевели члени Координаційного Комітету: інж. Р. Бігун, д-р Я. Кокорудз і ред. М. Панасюк.

Зборами проводила обрана президія: д-р А. Гаєцький - голова, інж. В. Левицький і Л. Шандра — заступники та д-р І. Лисейко — Секретар. Звітували — дотеперішній голова д-р Юрій Городиловський, фінансовий референт — Михайло Трощук і голова Контрольної Комісії — сотник Володимир Тимцюрак. Після обширної дискусії схвалено діяльність уступаючої Управи.

На внесок голови Номінаційної Комісії д-ра Я. Кокорудза (до якої належали ще М. Оленич і мгр В. Ліщинський) Збори обрали нову Управу Комітету в складі: ред. М Панасюк — голова, інж. Р. Бігун, Ом. Плешкевич і Л. Шандра — заступники голови, д-р І. Лисейко і д-р І. Микитюк — секретарі, дир. П. Семків і, інж. Л. Боднар — скарбники, д-р Р. Кобилецький, д-р Я. Кокорудз і проф. Є. Лобойко члени. До контрольної Комісії обрані: А. Артимович, інж. Дм. Григорчук, мгр Е Малич, інж. Дм. Пілецький і д-р М. Харкевич. До Ради Комітету входять голови або делеґати організацій, складових частин Комітету.

Новообраний голова ред. М. Панасюк виголосив програмову промову, в якій заповів і надалі об'єднану акцію за здійснення Патріярхату Помісної Української Католицької Церкви.

На пропозицію голови схвалено тимчасові форми й напрямні діяльности Комітету. Також вирішено влаштувати заходами Комітету „Відзначення 80-річчя народин Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кардинала Кир Йосифа Сліпого Днем Помісности Української Католицької Церкви, досмертного голови Української Католицької Церкви, яким обрав його П'ятий Архиєпископський Синод".

Збори закінчено схваленням резолюції — подяки Отцям Синоду запропонованої Резолюційною Комісією: д-ром В. Маркусем, д-ром М. Харкевичем і ред. М. Панасюком. В резолюції Збори „висловлюють від усієї організованої української громади міста Чикаґо й околиці глибоку вдячність усім учасникам П'ятого Синоду за відбуття останніх синодальних нарад, не зважаючи на різні трудноці. Вітаємо обраний в Римі Постійний Синод на чолі з Верховним Архиєпископом, як правлячий орган нашої Церкви у тісній злуці з Вселенською Католицькою Церквою. Висловлюємо солідарність і повну підтримку Проводові нашої Помісної Церкви, усіх українській католицькій Ієрархії, якій обіцяємо всесторонню співпрацю у справі, розбудови та розвитку нашої Церкви та повну готовість підтримати усі заходи нашої Ієрархії до закріплення помісности і розбудови синодального правління в нашій Церкві".

Вашингтон вшановує пам'ять Лесі Українки

Дня 23-го жовтня 1971 р. українська громада столиці відзначила ювілейним концертом сторіччя народин Лесі Українки. Свято влаштовано за почином 78-го Відділу Союзу Українок Америки при співпраці Жіночої Секції при Об'єднанні Українців Вашинґтону і жіночого хору. Імпрезовий Комітет, в склад котрого увійшли пані: А. Гаврилюк, О. Масник і Я. Скасків від СУА, Т. Бень, К. Корбутяк і Г. Максимюк від Жіночої Секції і Г. Забіяка, С. Круль і Ю. Ломацька від жіночого хору, очолила Оля Масник.

Завдяки широкій реклямі, на концерт прибули не лише вашинґтонці, але також численні гості з інших місцевостей, особливо з сусіднього Балтимору.

Концерт відкрила голова місцевого Відділу СУА Анна Гаврилюк попросивши до святочного слова письменницю Дарію Ярославську. Доповідь на тему „Леся Українка як людина і письменниця" тривала, мабуть, повну годину, (приблизно 45 хвилин) та була на академічному поземі. Прелеґентка чітко накреслила життя Лариси Косач. Життя її коротке, повне безустанної, майже, надлюдської праці та геройського змагання з незлічимою у той час недугою туберкульози. Лярися відходить — фізично втомлена хворобою, хоч ніколи (зломана духово). Ми бачили як родилася безсмертна письменниця, поетка, драматург Леся Українка, яка наче леґендарний Прометей росте до величі ґенія — велетня не тільки в українській, але також і в світовій літературі.

В мистецькій програмі першої частини концерту були вокальні і фортепіянові соля та жіночий хор.

Сопрано — Анна Ґавдяк при фортепіяновому супроводі Лариси Дячок, студентка музики, виконала три пісні до слів Лесі Українки: „Думка" — муз. Степового, „Не співайте мені цеї пісні" — муз. Січинського і „Зелені гори" — муз. Балтаровича, а на довготривалі оплески відспівала народну пісню „Місяцю ясний". Ждана Кравців-Скальська відіграла на фортепіяні три музичні твори: „Лірницьку пісню" — Барвінського, „Інтермеццо Д мол" — Нижанківського і „Балляду, оп. 7, Ас-дур" — Шопена. Піяністка виконала ці твори напам'ять і захопила слухача технікою та індивідуальною інтерпретацією. Жіночий хор під диригентурою о. Петра Будного виконав три пісні до слів Лесі Українки: „Була весна" і „Гетьте думи" — муз. Будного та „Ой, не зникли золотії терни" — муз. Колісниченка. Хор зробив імпозантне враження.

Концерт закінчився драматичною поемою Лесі Українки, „Іфіґенією" у виконанні драматичної групи з Боффало, Н. Й., під мистецьким керівництвом Ірени Лаврівської. Декорації до „Іфіґенії" виконав мистець Северин Борачок. Шкода, що „Іфіґенію" не попередило бодай коротке пояснення. Треба мати на увазі, що цей драматичний твір побудований в античнім грецькім стилі і, хоч його виконали на сцені першорядні сили, то всеж таки для декого з приявних, особливо молодих, на аль, цей драматичний шедевр не був якслід зрозумілий.

Концерт у всьому, включно з афішами, чепурними програмами - запрошеннями, декораціями і освітленням сцени, справним веденням програми, голосниками і т. п., вповні задоволив мистецький смак столичної вибагливої публіки і тому, як цілість, можна його зачислити до кращих імпрез українського Вашинґтону, останніх років.

Голова і всі члени Імпрезового Комітету бажають цією дорогою подякувати всім, котрі жертвували свій час, працю, талант і професійний хист, щоб це свято увінчалось успіхом. Зокрема дякують тим, які рішились відбути сотки миль дороги до Вашинґтону, письменниці Д. Ярославській і п-і І. Лаврівській з її драматичною групою. Дякують численній місцевій публіці та позамісцевим гостям, які, своєю присутністю звеличали пам'ять Великої Дочки України.

Т. Дячок

„ХОЛОДНЕ СКЛО"

У Львові закінчується будівництво спеціяльного цеху, який єдиний в Україні буде продукувати так зв. холодне скло. Воно пропускає сонячні промені, але одночасно вбирає в себе тепло. Таке скло буде застосоване у всіх автобусах, що їх виробляють у Львові і які призначені для курсування на курортних трасах в Криму й на Кавказі. Крім того, „холодне скло" будуть ставити у вікнах в гарячих цехах, у ливарнях, біля печей тощо, а також у вікнах високих будинків, які влітку дуже перегріваються під час спеки.

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДЯНИ! НЕ ВХОДІТЬ У НОВИЙ РІК БЕЗ ДОСТАТНЬОГО ЖИТТЬОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ. ПРИДБАЙТЕ ЙОГО ЩЕ В ЦЬОМУ РОЦІ, А ЩЕ КРАЩЕ СЬОГОДНІ, БО ЗАВТРА МОЖЕ БУТИ ЗАПІЗНО. ЗАПЕЗПЕЧІТЬ СЕБЕ І РІДНИХ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ І БУДЬТЕ БЕЗПЕЧНІ!

„Комсомольская Правда" приховує причину смерти ген. Ватутіна

Київ. — Відзначаючи 70-ліття з дня народження генерала совєтської армії Ніколая Ватутіна, московська „Комсомольская Правда" з 16-го грудня в нарисі „Стоїть над Дніпром полководець" повідомляє, що в Києві над Дніпром височить пам'ятник ген. Ватутіну з написом „Генералові Ватутіну від українського народу" і що генерал „трагічно загинув у квітні 1944 року". З розповіді про ген. Ватутіна виходить, що він походив із не названого в репортажі села з Росії, був на військовій службі, посланий до Харкова, „бився з Махном, а потім був скерований у Полтаву, на курси червоних командирів". Свою неграмотну дружину Ватутін вчив читати вдома сомотужки; сам закінчив, після боїв проти „банд Марусі, білих і інших", військову Академію ім. Фрунзе в 1929 р. Під час другої світової війни бився під Сталінградом, потім на Курській дузі. Репортаж написано так, що навіть не згадано про його командування на так зв. „Українському Фронті", ані про причину смерти генерала Ватутіна. Сказано тільки — без ніякої попередньої розповіді про місце події і час: „Рана на перший погляд була не важливою, але потім виявилось, що пошкоджена кістка, розпочалась ґанґрена. Коли б Ніколая Фьодоровіча відвезли в Москву, він би вижив".

За багатьма достовірними і перевіреними свідченнями, совєтського генерала Ватутіна зліквідували бійці УПА біля Балигорода, з засідки на совєтську військову колону.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Комишенер Нюйоркської поліції Патрік Морфі висунув обвинувачення проти американського судівництва, назвавши його збанкрутованим. Комишенер П. Морфі вважає, що суди занадто ліберально судять, випускають на свободу багатьох злочинців, або ж ув'язнюють на занадто короткий час за заподіяні злочини. Погано налагоджене судівництво, сказав він, призводить до корупції в лавах поліції, до випадків підкупства й інших несправедливостей: „Я мушу заявити, сказав комишинер П. Морфі, що наша судова система великою мірою винна в зростанні кількости злочинів".

Вашингтонська Комісія Цін повідомила, що в Ню Йорку й інших містах власники житлових будинків, які вони винаймають, можуть підвищити „ренту" — оплату за винаймання помешкань. Однак, така підвишка не може виходити поза рамці, встановлені в даному місті чи стейті, і її спершу перегляне представник Комісії Цін, щоб не було зловживань.

Із Кейп Кеннеді був випущений минулої неділі космічний сателіт „Інтельсат-4" для удосконалення телефонічного зв'язку між ЗСА і Европою. Він забезпечить передачу одночасно 4 000 телефонічних викликів з ЗСА до Европи і навпаки. Його називають „стаціонарним", бо сателіт кружляє з тією самою швидкістю, що й Земля, отже практично він стоїть на одному місці над океаном. Крім телефонічного зв'язку, цей комунікаційний сателіт буде забезпечувати телевізійні передачі між ЗСА, Англією, Канадою, Францією, Грецією і на Африканському континенті — з Марокко.

Посадник Ню Йорку Джон Лідзі прибув до Мілвокі, Вісконсін. Там він провадив розмови із своїми прихильниками - демократами, бажаючи потрапити на список президентських кандидатів на демократичних правиборах. Вони відбудуться в Мілвокі 5-го квітня 1972 року.

Футболісти в Університеті в Маямі мають надію дістати велике „підкріплення". Як виявив адвокат Старр Гортон, одна з його клієнток залишила заповіт, у якому заповіла один мільйон долярів на зміцнення футболевого спорту в Університеті в тому місті.

Шановні Секретарі та Організатори УНС!

Членська кампанія 1971 року кінчається з 30-им грудня. Тому аплікації нових членів прийматиме Головна Канцелярія тільки до 30-го грудня 1971.

Докладіть всіх старань, щоб виконати свої квоти та вислати аплікації вчасно, щоб вони дійшли до Головної Канцелярії не пізніше, як 30-го грудня 1971.

Пам'ятайте, що до кінця цьогорічної членської кампанії залишилося ще тільки кілька днів!

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що в неділю, 19-го грудня 1971 р. в Джерзі Сіті,
в Medical Center упокоїлась в Бозі
наша Найдорожча
МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.
АННА ЦИМБАЛА

Замешкала при 57 St. Paul's Ave., Jersey City, N.J.

ПАНАХИДА у вівторок, 21-го грудня 1971 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні І. Ковальчика при 129 Grand Street, Jersey City, N.J.

ПОХОРОН в середу, 22-го грудня 1971 р. з того ж заведення о год. 9-ій ранку до церкви св. ап. Петра і Павла і о год. 9:30 на цвинтар св. Імени.

В глибокому смутку:

доньки: ЦЕЛІНА ФРІДЕЛЬ
ЕВГЕНІЯ ЖАРОВСЬКА
сини: АЛЕКСАНДЕР
РОМАН
ГЕНРІ
11 внуків і 15 правнуків

Приймається оголошення святочних побажань у „Свободі"

Адміністрація „СВОБОДИ" повідомляє, що йдучи назустріч загальним побажанням, вона й в цьому році призначить окремі шпальти збільшеного Різдвяного числа на оголошення традиційних святочних привітів і побажань.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ:

1 цаль через 1 шпальту	$ 3.00
1 цаль через 2 шпальти	5.00
2 цалі через 2 шпальти	10.00
3 цалі через 2 шпальти	15.00
4 цалі через 2 шпальти	20.00
5 цалів через 2 шпальти	25.00
6 цалів через 2 шпальти	30.00

та в інших розмірах.

Треба сподіватися, що загал нашого Громадянства використає цю нагоду, щоб передати свої традиційні побажання та дати про себе знати своїм рідним, приятелям та знайомим навіть в найдальших закутинах світу, куди навряд чи звичайна пошта занесла б таку вістку. Великий тираж „СВОБОДИ" та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартости і значення.

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ до числа:

за старим стилем до 30-го ГРУДНЯ 1971 року
При замовленні, прошу зазначувати на котрі свята.

Зголошення святочних побажань, **РАЗОМ З ГРОШЕВОЮ ОПЛАТОЮ**, залежно від величини оголошень, надсилати до:

"SVOBODA"
83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303